

What is important, financing at the expense of own capital does not lead to obligations but financing through loan capital leads to financial liabilities.

Therefore, financial resource management is a cyclical process and needs constant improvement.

Balance and determining the optimal structure of sources is very important in the process of formation of financial resources of the enterprise. Their structure is changing constantly because of the different factors such as increase in the share of funds raised from external sources and, first of all, the share of accounts payable that causes the system of defaults and leads to reduction of investment opportunities of business structures.

References:

1. Фінансова політика в аграрному секторі економіки: стан та перспективи : монографія / [І. В. Абрамова, О. М. Віленчук, Д. І. Дема та ін.] ; за ред. проф. Д. І. Деми. Житомир: ЖНАЕУ, 2015. 364 с.
2. Стеценко Я.М. Фінансові ресурси підприємства: джерела формування та ефективність їх використання – URL: http://www.rusnauka.com/10_NPE_2008/Economics/30110.doc.htm
3. Волкова Н.А. Аналітична оцінка оптимізації фінансових ресурсів / Н.А. Волкова URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/>.

Ширмаков К. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПОЛІТИКА УПРАВЛІННЯ ОСНОВНИМ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Вибудовуючи стратегію управління основним капіталом, необхідно враховувати, що «...нарощення капіталу дозволяє значно збільшити масштаби діяльності підприємства, підвищити ефективність віддачі капіталу, стимулювати створення цільових фондів, які в результаті спонукатимуть зростанню ринкової вартості підприємства» [1]. Керуючись таким підходом, необхідно завжди оцінювати ступінь впливу різних чинників, переслідуючи ціль підвищення ринкової вартості підприємства та враховуючи особливості галузі до якої належить підприємство. Це визначає структурованість активів підприємства та тривалість його операційного циклу. Підприємства, які мають високу фондомісткість і високу частку необоротних активів, орієнтуються на використання власного капіталу, оскільки володіють невисоким кредитним рейтингом. Його вартість може бути вище середньо ринкової, а для кредиторів вищий рівень фінансових ризиків. В даному разі постає необхідність формування політики управління основним капіталом підприємства щодо приведення вартості підприємства до ринкових вимог.

Загалом політика управління підприємством охоплює сукупність усіх нормативних вимог і способів їх здійснення, які формують структуру і хід подій в діяльності підприємства або окремих його підрозділів. Звідси політика підприємства повинна включати в себе обов'язкові нормативні вимоги, дотримання яких розглядається як необхідна умова в досягненні бажаного стану об'єкта управління і способів реалізації цих вимог.

Підприємство не може функціонувати без нормативних вимог, тобто без цілі та принципів організації своєї діяльності. Нормативні вимоги визначають певні стандарти, в рамках яких власники підприємства будуть приймати управлінські рішення, спрямовані на формування, розподіл та використання ресурсів підприємства в ринкових умовах господарювання. Нормативні вимоги – лише перший етап формування політики підприємства. Від визначення нормативних вимог необхідно переходити до їх втілення в практичну діяльність підприємства. Для цього необхідна система способів і інструментів реалізації таких нормативних вимог. Оскільки в реалізації нормативних вимог щодо досягнення цілей підприємства беруть участь всі його підрозділи, то основним способом їх досягнення, є розробка цілеспрямованої політики за всіма аспектами фінансово-господарської діяльності.

В даному разі без системи організаційно-правової, кадрової, фінансової, технічної, виробничої та маркетингової політики неможлива реалізація нормативних вимог підприємства. Але разом з тим політика включає в себе ряд взаємопов'язаних чинників в залежності від об'єкту управління. За такого підходу політика управління основним капіталом підприємства є складовим елементом загальної його політики, і являє собою сукупність усіх нормативних вимог і способів їх здійснення, спрямованих на досягнення максимальної віддачі на одиницю виробничих потужностей, своєчасне і ефективне оновлення основного капіталу підприємства з метою формування обсягу і структури основних фондів які відповідають потребам виробництва і забезпечують швидку адаптацію підприємства до змін зовнішнього середовища.

Грунтуючись механізмом формування загальної політики підприємства, визначаються вимоги до змісту політики управління основним капіталом. Так в управлінні основним капіталом підприємства першочерговим її етапом є визначення періоду його використання та відтворення. Метою такого управління виступають способи реалізації нормативних вимог, а саме: період управління основним капіталом підприємства на основі розробки інструментів їх реалізації щодо використання і відтворення основного капіталу за показниками оцінки процесів руху основних фондів, методики комплексної оцінки ефективності їх використання, критерію вибору способу амортизації, методичних прийомів до обґрунтування доцільності заміни основних фондів та розробки підходу до вибору напрямів фінансування з оновлення основного капіталу підприємства.

Підхід політики управління основним капіталом за його використанням і відтворенням, є найважливішим елементом всього процесу з наступних причин: дає чітке уявлення про орієнтири управління та дозволяє отримувати цілеспрямований характер не тільки процесу управління основним капіталом, а й підвищити ефективність управління всією виробничою системою, оскільки є невід'ємною частиною загальної політики підприємства. Важливість такого підходу є провідною умовою ринкового способу господарювання, за якою зростають вимоги до конкурентоспроможності підприємства на основі забезпечення його організаційно-технічного рівня виробництва, який впливає на якість готового продукту, понесених виробничих витрат та отримані фінансові результати діяльності підприємства. Тому організаційно-технічний рівень виробництва залежить від якості управління основним капіталом підприємства та ефективності його використання.

Таким чином, політика управління основним капіталом повинна бути виражена в конкретних діях, враховуючи принципові вимоги до її організації, де повинні бути вказані плановані до впровадження конкретні інноваційні види техніки та технології, обґрунтований методичний інструментарій екстенсивного та інтенсивного використання основних фондів, проведений розрахунок потреби в основному капіталі на майбутній період. В цілому це вимагає проведення комплексного аналізу руху основного капіталу у визначенні ефективності його спрацювання та впливі на кінцевий результат господарювання підприємства.

Список використаних джерел:

1. Швиданенко Г.О. Управління капіталом підприємства : навч. посіб. Київ.: Центр економічної статистики. 2014. 436 с.

Яковенко Д. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ
КАДРОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА**

Ефективність управління підприємством – багаторівневий процес, який в загальному сенсі може включати в себе широке коло управлінських рішень, розрахунків економічних показників, забезпечення фінансової стійкості підприємства та його конкурентоспроможності на ринку.

При оцінці ефективності управління підприємством досить часто підвищену увагу надають саме економічним показникам, знижуючи роль соціального і психологічного аспектів. Проте ситуація поступово змінюється, і в сучасному українському підприємстві досить часто можна зустріти фахівців таких напрямків як HR-менеджмент, retention-менеджмент або психологія [1].

У сучасному світі з актуалізацією діджиталізації та поліпшенням якості життя вже нікого не здивувати наявністю співробітників у сфері "високих" технологій (і не тільки) у віці 60 років, які працюють поруч зі значно молодшими колегами. Соціологи та фахівці з найму персоналу називають це терміном "Робоче місце п'яти поколінь" [2]. Таким чином, все більш важливе місце в рамках оцінки ефективності підприємства займає оцінка ефективності формування комунікаційних зв'язків всередині колективу, психологічна та адаптаційна сумісність та загальне управління.

До 90% бізнес-лідерів визнають, що грамотне управління колективом і лідерські навички є їхньою особистою організаційною проблемою, так само як і підбір персоналу і, звісно, менеджменту, що здатен вирішувати дану проблему (проблему створення високопродуктивних команд).

Сучасні проблеми, в першу чергу пандемія COVID-19, призвели до наявності ще більш високих вимог до якості організації комунікації як одного з основних чинників, що сприяє забезпеченню ефективності управління. Економічні суб'єкти змушені переходити